បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន

ក.សញ្ញាណទូទៅនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន

១.ការធ្វើបណ្តឹងជាសិទ្ធិរបស់ភាគី ប្រសិនបើភាគីយល់ថា សិទ្ធិរបស់ខ្លួន ជាអាទិ៍ ត្រូវបានបំពាន និងមានបំណងសង្គ្រោះសិទ្ធិនោះ តាមផ្លូវតុលាការ។ ការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ភាគី នៅក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬនីតិវិធីអនុវត្តរក្សាការពារ ពេលខ្លះបានប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ ឬផលប្រយោជន៍របស់តតិយជន ដោយសារការពិនិត្យស្រាវជ្រាវទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុល ត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើលក្ខណៈខាងក្រៅ ប៉ុណ្ណោះ ហើយលក្ខណៈសារធាតុនៃសិទ្ធិនោះ មិនត្រូវបានស្រាវជ្រាវលម្អិតនោះទេ។ ក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ពុំមានផ្តល់អត្ថន័យថាតតិយជនជាបុគ្គលបែបណានោះទេ។ នៅក្នុងសន្ទានុក្រមរដ្ឋប្បវេណី បានពន្យល់ពាក្យតតិយជនថា បុគ្គលទីបី ឬបុគ្គលដែលមិនមែនជាភាគី នៅក្នុងទំនាក់ទំនងគតិយុត្ត ឬបុគ្គលមិនមែនជាភាគីនៅក្នុងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី។

២. បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ជាបណ្តឹងដែលតតិយជនប្តឹងតវ៉ាប្រឆាំងនឹងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ដោយអះអាងថាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត មិនមែនជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត នៅក្រោមច្បាប់សារធាតុ នោះទេ ប៉ុន្តែ ជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់តតិយជន ហើយទាមទារអោយដកចេញនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ (CCP#365-1)។ បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ជាវិធីមួយដែលក្រមនីតិវិធីបានចែងដើម្បីសង្គ្រោះសិទ្ធិរបស់តតិយជន។ បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន មិនមែនជាវិវាទអំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទារដែលតតិយជនចង់ឲ្យសម្រេចតាមរយៈការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះទេ។

៣.បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយ ជន អាចយកទៅអនុវត្តបាន ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំគ្រប់ប្រភេទ ដូចជា ការអនុវត្តដោយបង្ខំ នូវសិទ្ធិទាមទារឲ្យសងជាប្រាក់ ឬសិទ្ធិលើបំណុល ឬសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិ ឬការអនុវត្តដោយបង្ខំឲ្យប្រគល់វត្ថុ ឬការឲ្យធ្វើសកម្មភាពជាកំណត់ ជាអាទិ៍។ បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន អាចធ្វើបាន ឬមិនបាន អាស្រ័យទៅលើប្រភេទសិទ្ធិរបស់តតិយជន ដែលមានចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ថាតើសិទ្ធិនោះនឹងប៉ះពាល់ឬយ៉ាងណា ប្រសិនបើមានការអនុវត្តដោយបង្ខំ ហើយមានភាពចាំបាច់ និងផលប្រយោជន៍ នៅក្នុងការដកចេញនូវការអនុវត្តឬទេ? ភាពចាំបាច់នៃការដកចេញ គឺជាស្ថានភាព ប្រសិនបើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវបាន

បន្តនឹងបណ្តាលឲ្យសិទ្ធិរបស់តតិយជនត្រូវបានបាត់បង់។ ផលប្រយោជន៍នៃការដកចេញ គឺជាស្ថានភាពកម្មវត្ថុនៃការអនុវមានមួយផ្នែក ឬទាំងមូលជាទ្រព្យសម្បត្តិ (កម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត) របស់តតិយជន ហើយមានលក្ខណៈមិនត្រឹមត្រូវដែលអនុញ្ញាតឲ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តសម្រេចសិទ្ធិរបស់ខ្លួន នៅក្នុងទំនាក់ទំនងធៀបនឹងតតិយជន។

៤. បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ជាការប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយតតិយជននឹងអះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត ដែលរាំងស្ទះការធ្វើអនុប្បទាន ឬប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ក្នុងករណីភាគច្រើន សិទ្ធិរបស់តតិយជន គឺកម្មសិទ្ធិ។ "<u>សិទ្ធិផ្សេងទៀត</u>" ដែលរាំងស្ទះការធ្វើអនុប្បទាន ឬប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ជាសិទ្ធិដែលអាចអះអាងចំពោះម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ដូចជា សិទ្ធិកាន់កាប់ (CC#227) សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ (CC#244) ផលុបភោគ (CC#256) សិទ្ធិប្រើប្រាស់(CC#274-1) សិទ្ធិអាស្រ័យនៅ(CC#274-2) សេវភាព(CC#285) សិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុ (CC#596) សិទ្ធិឃាត់ទុក (CC#774) ឬសិទ្ធិលើការបញ្ចាំ (CC#816) ជាអាទិ៍។

៥.ផ្អែកតាមមាត្រា ៣៦៥ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានបញ្ជាក់អំពីមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ថា "**តតិយជនដែលមានកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត ដែលរាំងស្ទះការធ្វើ**អនុប្បទាន ឬប្រគល់វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ"។ ឈរលើហេតុផលនេះ សម្រាប់តតិយជន អាចនឹងអះអាងអំពីមូលហេតុនៃបណ្តឹងតវ៉ា នៅពេលមានមូលហេតុទាំង បី

ទី១ តតិយជនអាចរាំងស្ទះការធ្វើ អនុប្បទាន ឬប្រគល់វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយអះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត

ទី២ កម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀតរបស់តតិយជនអាចតតាំងនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត

ទី៣ អត្ថិភាពនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬការអនុវត្តរក្សាការពារ ដែលបានប៉ះពាល់ដល់កម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត របស់តតិយជន

ចំពោះ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត អាចអនុវត្តដោយបង្ខំលើកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត ដោយយល់ថាជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្ត ដែលអាចមានខ្លឹមសារជា

ទី១ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលគ្មានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់

ទី២ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់

ទី៣ ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

៦.ភាគីនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន

<u>ដើមចោទ</u> ៖ ត្រូវតែជាតតិយជនដែលមានកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត ដែលរាំងស្ទះការធ្វើអនុប្បទាន ឬប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិ។ ភាគច្រើនបំផុតសិទ្ធិរបស់តតិយជន ជាកម្មសិទ្ធិ។ សិទ្ធិទាំងនោះ ត្រូវតែជាសិទ្ធិដែលអាចរងនូវការបំពាន ដោយសារការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ប្រសិនបើការអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតែបន្ត។

<u>ចុងចម្លើយ</u> ៖ ជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត មិនមែនអាជ្ញាសាលា ឬស្ថាប័នអនុវត្ត ឬតុលាការអនុវត្ត នោះទេ។

<u>កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត</u> ៖ ពុំមានលក្ខណៈសម្បត្តិជាដើមចោទ ឬចុងចម្លើយនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជននោះទេ ដោយសារកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលអាចត្រូវបានដកចេញ មិនមែនជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន មានន័យថា ខ្លួនគ្មានផលប្រយោជន៍នៃបណ្ដឹងក្នុងការទាមទារឲ្យដកចេញ ហើយក៏ពុំមានភាពចាំបាច់ឲ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ក្លាយជាចុងចម្លើយនៅក្នុងករណីនេះ ផងដែរ។

ឧទាហរណ៍[1] ៖ C បានលក់ដី និងបានផ្ទេរការចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីមក B។ បន្ទាប់មក C យល់ថា B បានឆបោកខ្លួន ហេតុនេះ C បានលុបចោលកិច្ចសន្យា ដោយផ្អែកលើការឆបោក (CC#347-1)។ ក្រោយពីការលុបចោល C មិនទាន់ទទួលបានការចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិឲ្យខ្លួនវិញនៅឡើយទេ។ A គឺជាម្ចាស់បំណុលរបស់ B និងបានរឹបអូសយកដីខាងលើដែលចុះបញ្ជីក្រោមឈ្មោះរបស់ B ។ C បានដាក់ពាក្យបណ្ដឹង ក្នុងនាមជាតតិយជនប្រឆាំងនឹង A ផ្អែកលើកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។

ឧទាហរណ៍[2] ៖ B បានលក់កុំព្យូទ័រមួយគ្រឿងទៅ C ហើយបានផ្ទេរការកាន់កាប់កុំព្យូទ័រនោះដោយកិច្ចព្រមព្រៀង គឺមិនបានប្រគល់កុំព្យូទ័រជាក់ស្ដែងទេ (CC#229-2)។ A ជាម្ចាស់បំណុលរបស់ B បានរឹបអូសយកកុំព្យូទ័រដែល B បានកំពុងកាន់កាប់។ C បានដាក់ពាក្យបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនប្រឆាំងនឹង A ផ្អែកលើកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់។

ខ.មូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន

តើបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន អាចត្រូវបានដាក់ និងទទួលនៅពេលណា?

១. អត្ថិភាពនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ជាគោលការណ៍ នៅពេលមានផលប្រយោជន៍ក្នុងការធ្វើបណ្ដឹង(CCP#74) កើតឡើងនៅក្រោយការចាប់ផ្ដើមការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះកម្មវត្ថុដែលពាក់ព័ន្ធ។ក្នុងករណីកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវបានបញ្ជាក់ ដូចជាការប្រគល់វត្ថុជាក់លាក់ណាមួយនោះ ប្រសិនបើ

មានការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត (CCP#357) នោះនឹងមានការទទួលស្គាល់ថា ការខូចខាតនឹងកើតមានឡើង នៅពេលការអនុវត្តដោយបង្ខំ លេចចេញជាក់ស្តែង និងពេលនោះផលប្រយោជន៍នៃការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន នឹងត្រូវបានទទួលស្គាល់។

តតិយជនយល់ថាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តនោះ មានមួយផ្នែក ឬទាំងមូល ជាកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួន។

បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាវិធីដែលតតិយជន អាចសង្គ្រោះនូវសិទ្ធិរបស់ខ្លួនពីការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់ម្ចាស់បំណុល ហេតុនេះ នៅពេលដែលការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះកម្មវត្ថុដែលពាក់ព័ន្ធនោះត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ ផលប្រយោជន៍ក្នុងការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ក៏ត្រូវរលត់ដែរ។ ប្រសិនបើ តតិយជននៅតែដាក់បណ្តឹងទៀត បណ្តឹងនោះនឹងត្រូវលើចោល ដោយហេតុថា កម្មវត្ថុនោះត្រូវបានចាត់ចែងរួចហើយ នាំឲ្យលែងមានភាពចាំបាច់ក្នុងការការពារផលប្រយោជន៍របស់តតិយជន ចំពោះទំនាក់ទំនង ឬសិទ្ធិនោះទៀតហើយ។

ឧទាហរណ៍ ៖ C មានរថយន្តមួយគ្រឿងបានជួលទៅឲ្យ B។ A គឺជាម្ចាស់បំណុលរបស់ B និងបានរឹបអូសយករថយន្តដែល B កំពុងកាន់កាប់។ C បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយចំពោះ A ទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ប៉ុន្តែ C មិនបានដាក់ពាក្យសុំផ្អាកការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន (CCP#367)។ ខណៈពេលដែលបណ្តឹងតវ៉ាដោយតតិយជនកំពុងត្រូវបានចាត់ការ ការអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតែបន្ត ហើយរថយន្តនេះត្រូវបានលក់ទៅឱ្យ D តាមរយៈការលក់ដោយបង្ខំ រួចលោក D បានបង់ប្រាក់លក់ទិញទៅតុលាការ ទីបំផុតលុយនេះត្រូវបានប្រគល់ទៅឲ្យម្ចាស់បំណុលរបស់ B។

ចំណុចនេះ ការអនុវត្តដោយបង្ខំបានបញ្ចប់ ពាក្យសុំផ្អាកជាបណ្តោះនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំមិនមានប្រសិទ្ធភាព។ ដូចនេះ បណ្តឹងតវ៉ាដោយតតិយជន បាត់បង់ផលប្រយោជន៍នៃបណ្តឹង នាំឲ្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជននឹងត្រូវលើកចោល។

បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ជាស្ថានភាព តតិយជនអះអាងថា កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ មិនត្រឹមត្រូវដើម្បីសម្រេចនូវសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុល ដោយមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ មួយវិញទៀត របៀបនៃការពិចារណា ប្រភេទនៃសិទ្ធិរបស់តតិយជនចំពោះកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត ថាតើសិទ្ធិនោះត្រូវខូចខាតដោយសារការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬយ៉ាងណា? តើមានភាពចាំបាច់ និងមានផលប្រយោជន៍ឬទេ ក្នុងការដកចេញនូវការអនុវត្តនោះ?

២.តតិយជនអះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត ដែលរារាំងដល់ការធ្វើអនុប្បទាន ឬប្រគល់វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ជាទូទៅ សិទ្ធិរារាំងការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់តតិយជន គឺជាកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែភាគច្រើន តតិយជនអះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិ។ សិទ្ធិកាន់កាប់ ក៏ត្រូវបានការពារ ហើយក៏ជាសិទ្ធិដែលនាំឲ្យមានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនផងដែរ។ ប្រសិនបើ តតិយជនកាន់កាប់ចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត តាមច្បាប់ត្រូវមានការយល់ព្រមពីតតិយជននោះទើបអាជ្ញាសាលាអាចរឹបអូសបាន (CCP#386) ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ អាជ្ញាសាលាធ្វើការរឹបអូសចលនវត្ថុ ដោយគ្មានការយល់ព្រម តតិយជនអាចទាមទារឲ្យមានការសង្គ្រោះតាមវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត (CCP#344) ដោយផ្អែកលើការបំពានច្បាប់នៃនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬដាក់ពាក្យបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន (CCP#365) ដោយផ្អែកលើការបំពានសិទ្ធិកាន់កាប់។

ក្នុងករណីការរឹបអូសអចលនវត្ថុ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត A ត្រូវភ្ជាប់នូវឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្ដីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជី ដែលឈ្មោះរបស់កូនបំណុលត្រូវបានចុះបញ្ជីជាកម្មសិទ្ធិករ ឬត្រូវបញ្ជាក់ថាកូនបំណុលជាកម្មសិទ្ធិករ (CCP#417-3)។ ប្រសិនបើ A បានដាក់ពាក្យសុំរឹបអូសដីរបស់ B កម្មសិទ្ធិករដែលបានចុះបញ្ជីដីជា C ហើយ A មិនបានបញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិរបស់ B លើដីទេ នោះតុលាការមិនត្រូវចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសដីនោះទេ ព្រោះពាក្យសុំមិនគោរពតាមមាត្រា ៤១៧ កថាខណ្ឌទី៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។ ប្រសិនបើតុលាការអនុវត្តបានចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសដីដោយមានកំហុស នោះដីកាសម្រេចនឹងខុសច្បាប់ ***<u>ហេតុនេះ តតិយជនអាចដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត (មាត្រា ៣៤៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី) ឬដាក់ពាក្យបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន (មាត្រា ៣៦៥ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)។</u>***

ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើកម្មសិទ្ធិករដែលបានចុះបញ្ជីដីគឺជា B ហើយម្ចាស់បំណុលរបស់ B ដែលជា A បានដាក់ពាក្យសុំរឹបអូសដី នោះតុលាការអនុវត្តអាចចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសដីបាន មិនថានរណាជាកម្មសិទ្ធិករនៃដីនោះទេ។ ក្នុងករណីនេះ ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិករពិតប្រាកដមិនមែនជា B ប៉ុន្តែជា C ក៏ដោយ ក៏ដីកាសម្រេចនៅតែស្របច្បាប់ដែរ ព្រោះ A បានដាក់នូវឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្ដីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជី មានឈ្មោះរបស់ B ត្រូវបានចុះបញ្ជីថាជាកម្មសិទ្ធិករ។ ដូច្នេះ C មិនអាចដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត (CCP#344) បានទេ ប៉ុន្តែអាចដាក់ពាក្យបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនបាន (CCP#365)។

៣. កម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀតរបស់តតិយជន ដែលអាចតតាំងនឹងការអនុវត្តរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត

ស្ថានភាពសម្រាប់ពិចារណានៃសិទ្ធិរបស់តតិយជន ដែលអាចតតាំងនឹងការអនុវត្តរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត មានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ទី១ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលគ្មានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់

ប្រសិនបើខ្លឹមសារនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំគ្មានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់ ដូចជា ការបង្គាប់ឲ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តប្រគល់វត្ថុជាក់លាក់ (កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ) ទៅឲ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ដូចជា អចលនវត្ថុ ជាអាទិ៍ សិទ្ធិដែលរាំងស្ទះដល់ការប្រគល់ អាចជាសិទ្ធិកាន់កាប់ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ សិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុ ផលុបភោគ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ សិទ្ធិអាស្រ័យនៅ សេវភាព សិទ្ធិឃាត់ទុក និងសិទ្ធិលើការបញ្ចាំ។ ប្រសិនបើ ការអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតែបន្ត អាចនឹងនាំឲ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់តតិយជន ប្រសិនបើ សិទ្ធិខាងលើនេះ របស់តតិយជន មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់សារធាតុ។ ប៉ុន្តែឯកសិទ្ធិ (មាត្រា ៧៨១ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី) និងហ៊ីប៉ូតែក (មាត្រា ៨៤៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី) ជាអាទិ៍ មិនស្ថិតនៅក្នុងសិទ្ធិផ្សេងៗទៀត នៃមាត្រា ៣៦៥ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នោះទេ ពីព្រោះ ទោះបីសិទ្ធិទាំងនេះ ទទួលបានការសងជាអាទិភាព ក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក ឬម្ចាស់បំណុលឯកសិទ្ធិ មិនមានសិទ្ធិកាន់កាប់ ឬប្រើប្រាស់ ឬអាស្រ័យផលពីវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ហេតុនេះ សិទ្ធិទាំងនេះ មិនរារាំងក្នុងការប្រគល់វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

ឧទាហរណ៍$_1$ ៖ A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ L ដែលស្ថិតក្រោមឈ្មោះ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត)។អចលនវត្ថុ L ជាប់បន្ទុកហ៊ីប៉ូតែករបស់ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក C និងបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់។ ករណីនេះ C គ្មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន នោះទេ ពីព្រោះ សិទ្ធិរបស់ C មិនត្រូវបានបំពាន ដោយសារការប្រគល់អចលនវត្ថុនោះទៅឲ្យ A ហើយសិទ្ធិរបស់ C នៅតែបន្តអត្ថិភាពលើអចលនវត្ថុ ផ្អែកលើអានុភាពតាមនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្ស (**CC#772**)។ ***ផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើ C អះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិ នាំឲ្យ C មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះ សិទ្ធិរបស់ C ត្រូវបានបំពាន និងអាចតតាំងចំពោះការប្រគល់អចលនវត្ថុនោះទៅឲ្យ A***។

ឧទាហរណ៍$_2$ ៖ A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ L ដែលស្ថិតក្រោមឈ្មោះ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត)។ ***អចលនវត្ថុ L ជាប់សិទ្ធិជួលរបស់ C និង C កំពុងកាន់កាប់អចលនវត្ថុ L***។ ករណីនេះ C មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន

ពីព្រោះសិទ្ធិរបស់ C អាចនឹងត្រូវបានបាត់បង់ (ការកាន់កាប់ ការប្រើប្រាស់-អាស្រ័យផល) ប្រសិនបើការអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតែបន្ត ហើយសិទ្ធិរបស់ C អាចតតាំងនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត (CC#598)។

ឧទាហរណ៍$_3$ ៖ A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំឲ្យប្រគល់រថយន្ត ដែលស្ថិតក្រោមការកាន់កាប់របស់ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត)។ *<u>រថយន្តនេះជាប់សិទ្ធិឃាត់ទុករបស់ C</u>*។ C បានជួលរថយន្តនេះឲ្យទៅ B។ B មិនបានបដិសេធក្នុងការប្រគល់រថយន្ត ឲ្យទៅអាជ្ញាសាលាតាមការអនុវត្តរបស់ A។ ករណីនេះ C មានមូលហេតុនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះសិទ្ធិរបស់ C ត្រូវរងប៉ះពាល់ ដោយមិនអាចអាស្រ័យផលដោយមានអាទិភាពពីវត្ថុឃាត់ទុក និងអាចបាត់បង់ការកាន់កាប់វត្ថុឃាត់ទុក បើការអនុវត្តដោយបង្ខំមិនត្រូវបានដកចេញ(CC#775&CC#776)។

ឧទាហរណ៍$_4$ ៖ A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំឲ្យប្រគល់រថយន្ត ដែលស្ថិតក្រោមការកាន់កាប់របស់ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត)។ *<u>រថយន្តនេះ ជាប់សិទ្ធិលើការបញ្ចាំរបស់ C</u>*។ C បានប្រគល់រថយន្តនេះឲ្យទៅ B គ្រប់គ្រងក្នុងនាមខ្លួន។ B មិនបានបដិសេធក្នុងការប្រគល់រថយន្តឲ្យទៅអាជ្ញាសាលាតាមការអនុវត្តរបស់ A។ ករណីនេះ C មានមូលហេតុនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះសិទ្ធិរបស់ C ត្រូវរងប៉ះពាល់ ដោយមិនអាចប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផល និងអាចបាត់បង់ការឃាត់ទុកវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការបញ្ចាំ បើការអនុវត្តដោយបង្ខំ មិនត្រូវបានដកចេញ(CC#821)។

ឧទាហរណ៍$_5$ ៖ A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំឲ្យប្រគល់រថយន្ត ដែលស្ថិតក្រោមការកាន់កាប់របស់ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត)។ **រថយន្តនេះ ជាប់សិទ្ធិប្រាតិភោគដោយអនុប្បទានរបស់C**។ C បានកាន់កាប់រថយន្តនេះ។ C បានប្រគល់រថយន្តនេះឲ្យទៅ B ឲ្យគ្រប់គ្រងក្នុងនាមខ្លួន (C)។ B មិនបានបដិសេធក្នុងការប្រគល់រថយន្តឲ្យទៅអាជ្ញាសាលាតាមការអនុវត្តរបស់ A។ ករណីនេះ C មានមូលហេតុនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះសិទ្ធិរបស់ C ត្រូវរងប៉ះពាល់ ដោយសារ C អាចបាត់បង់ការកាន់កាប់វត្ថុ ដែលជាលក្ខខណ្ឌតតាំងជាមួយនឹងតតិយជន បើការអនុវត្តដោយបង្ខំមិនត្រូវបានដកចេញ(CC#890)។

ទី២ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់

ប្រសិនបើខ្លឹមសារនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់ ជាការលក់ដោយបង្ខំនូវវត្ថុជាក់លាក់ណាមួយ (កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំជាអចលនវត្ថុ ជាអាទិ៍) អាចនឹងត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីសម្រេចសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ A ក្នុងនាមជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុ

វត្ថុ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់ B ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយ A យល់ថា អចលនវត្ថុ L ជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើ តតិយជន C អះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនចំពោះកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ នាំឲ្យមានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ បានបំពានសិទ្ធិរបស់ C ដោយសារ កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តនេះ មិនមែនជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និងធ្វើឲ្យតតិយជនបាត់បង់កម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុនោះ ហើយកម្មសិទ្ធិរបស់ C អាចតតាំងនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើ តតិយជនអះអាងអំពីសិទ្ធិកាន់កាប់ ឬសិទ្ធិលើការបញ្ចាំ ឬផលុបភោគ ជាអាទិ៍ ការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុនេះ មិនធ្វើឲ្យសិទ្ធិរបស់តតិយជនត្រូវបាត់បង់ នោះទេ នាំឲ្យតតិយជននោះគ្មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនឡើយ។

ឧទាហរណ៍$_1$ ៖A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំរឹបអូសអចលនវត្ថុដែលបានចុះបញ្ជីក្រោមឈ្មោះ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត) ដើម្បីលក់ប្ដូរជាប្រាក់សម្រេចសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនដែលមានកំណត់ក្នុងសាលក្រមស្ថាពរ (បង្គាប់ឲ្យ B បង់ប្រាក់ចំនួន ១០.០០០ ដុល្លារអាមេរិកឲ្យមក A) ជាអាទិ៍។ A យល់ថា អចលនវត្ថុ L ជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់ B ប៉ុន្តែតាមពិត កម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុពិតប្រាកដគឺ C។ ករណីនេះ តតិយជន C មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយ ពីព្រោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់កម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើ C អះអាងអំពីសិទ្ធិលើការបញ្ចាំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺ C គ្មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជននោះទេ ពីព្រោះ ការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុរបស់ B គ្រាន់តែនាំឲ្យមានការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិពី B ទៅអ្នកទិញតាមផ្លូវតុលាការប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនមានការផ្ទេរការកាន់កាប់លើអចលនវត្ថុនោះទេ។ មួយវិញទៀត អ្នកទិញតាមផ្លូវតុលាការមិនមែនទទួលបានការផ្ទេរការកាន់កាប់ដោយស្វ័យប្រវត្តិនោះទេ គឺគ្រាន់តែទទួលបានការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិប៉ុណ្ណោះ។ ហេតុនេះ ទោះបីជា កម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ ត្រូវបានផ្ទេរពីកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត (កម្មសិទ្ធិករនៃវត្ថុ) ទៅឲ្យអ្នកទិញតាមផ្លូវតុលាការក៏ដោយ ក៏ម្ចាស់សិទ្ធិលើការបញ្ចាំចំពោះអចលនវត្ថុ (តតិយជន C) នៅតែអាចបន្តកាន់កាប់អចលនវត្ថុនោះ រហូតទទួលបានការសង ដដែល លើកលែងតែ សិទ្ធិនេះមិនអាចតតាំងចំពោះ ម្ចាស់បំណុលដែលមានអាទិភាពជាងខ្លួន (**CC#821**)។

ឧទាហរណ៍$_2$ ៖ A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំរឹបអូសចលនវត្ថុរបស់ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត) ដើម្បីលក់ប្ដូរជាប្រាក់សម្រេចសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនដែលមាន

កំណត់ក្នុងសាលក្រមស្ថាពរ (បង្គាប់ឲ្យ B បង់ប្រាក់ចំនួន ១០.០០០ ដុល្លារអាមេរិកឲ្យមក A) ជាអាទិ៍។ A យល់ថា រថយន្តនៅផ្ទះរបស់ B ជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ B ប៉ុន្តែតាមពិត B ខ្ចីរថយន្តរបស់ C មកជិះ នោះទេ។ ក្នុងករណីនេះ C មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ដោយអះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិ និងបញ្ជាក់ថាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត (រថយន្ត) មិនមែនជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តនោះទេ មានភាពចាំបាច់ និងផលប្រយោជន៍ក្នុងការដកចេញនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើ C អះអាងអំពីសិទ្ធិជួលនៅលើរថយន្ត នាំឲ្យ C គ្មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ដោយហេតុថា សិទ្ធិរបស់ C មិនអាចតតាំងការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត (C មិនបានកាន់កាប់រថយន្ត)។

ឧទាហរណ៍៣ ៖A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំរឹបអូសចលនវត្ថុរបស់ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត) ដើម្បីលក់ប្ដូរជាប្រាក់សម្រេចសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនដែលមានកំណត់ក្នុងសាលក្រមស្ថាពរ (បង្គាប់ឲ្យ B បង់ប្រាក់ចំនួន ១០.០០០ ដុល្លារអាមេរិកឲ្យមក A) ជាអាទិ៍។ A យល់ថា រថយន្តនៅផ្ទះរបស់ B ជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ B ប៉ុន្តែតាមពិត B បានលក់រថយន្តនេះឲ្យទៅ C រួចហើយ ប៉ុន្តែ B មិនទាន់បានប្រគល់ C ។ ក្នុងករណីនេះ C មានមូលហេតុនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ដោយអះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិ និងបញ្ជាក់ថាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត (រថយន្ត) មិនមែនជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តនោះទេ និងមានភាពចាំបាច់ និងផលប្រយោជន៍ក្នុងការដកចេញនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ទោះបីជាតតិយជនមិនបានកាន់កាប់ជាក់ស្ដែង ក៏ដោយ ប៉ុន្តែការកាន់កាប់ដោយប្រយោលគឺមានអត្ថិភាពតាមរយៈការប្ដូរលក្ខណៈនៃការកាន់កាប់ **(CC#134-2 & CC#299-2)** ហេតុនេះលទ្ធកម្មកម្មសិទ្ធិរបស់ C អាចតតាំងនឹងការអនុវត្តរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត A បាន។

ទី៣ ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

ប្រសិនបើខ្លឹមសារនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំជាការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ តាមរយៈការលក់ដោយបង្ខំនូវវត្ថុជាក់លាក់ណាមួយ (កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំជាអចលនវត្ថុ ជាអាទិ៍) អាចនឹងត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីសម្រេចសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ A ក្នុងនាមជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់ B ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយ A យល់ថាអចលនវត្ថុ L ជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលត្រូវបានដាក់ប្រាតិភោគដើម្បីធានាសិទ្ធិលើបំណុល ក្រោមរូបភាព ជាហ៊ីប៉ូតែក ឬសិទ្ធិលើការបញ្ចាំ ជាអាទិ៍។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើ តតិយជន C អះអាងអំពីកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនចំពោះកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ នាំឲ្យមានមូលហេតុនៃការធ្វើបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះ ការអនុ

វត្ថុដោយបង្ខំ បានបំពានសិទ្ធិរបស់ C ដោយសារ កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តនេះ មិនមែនជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និងធ្វើឲ្យតតិយជនបាត់បង់កម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុនោះ ប្រសិនបើការអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតែបន្ត។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើ តតិយជនអះអាងអំពីសិទ្ធិកាន់កាប់ ឬសិទ្ធិលើការបញ្ចាំ ឬផលុបភោគ ជាអាទិ៍ ការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុនេះ មិនធ្វើឲ្យបាត់បង់សិទ្ធិរបស់តតិយជន នោះទេ។

ឧទាហរណ៍$_1$ ៖A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំរឹបអូសអចលនវត្ថុដែលបានចុះបញ្ជីក្រោមឈ្មោះ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត) ដើម្បីលក់ប្តូរជាប្រាក់សម្រេចសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនដែលត្រូវបានធានាដោយប្រាតិភោគ (វិសាលភាពនៃហ៊ីប៉ូតែកដែលត្រូវបានធានាមានចំនួន ១០.០០០ ដុល្លារអាមេរិក) ជាអាទិ៍។ A យល់ថា អចលនវត្ថុ L ជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់ B ប៉ុន្តែតាមពិត កម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុពិតប្រាកដគឺ C។ ករណីនេះ តតិយជន C មានមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់កម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើ C អះអាងអំពីសិទ្ធិលើការបញ្ចាំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺ C គ្មានមូលហេតុនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជននោះទេ ពីព្រោះ ការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុរបស់ A គឺការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិពី B ទៅអ្នកទិញតាមផ្លូវតុលាការប៉ុណ្ណោះ ដោយសិទ្ធិរបស់ C មិនត្រូវបានបាត់បង់នោះទេ។ មួយវិញទៀត អ្នកទិញតាមផ្លូវតុលាការ មិនមែនទទួលបានការផ្ទេរការកាន់កាប់ដោយស្វ័យប្រវត្តិនោះទេ គឺគ្រាន់តែទទួលបានការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិប៉ុណ្ណោះ។ ហេតុនេះ ទោះបីជា កម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ ត្រូវបានផ្ទេរពីកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត (កម្មសិទ្ធិករនៃវត្ថុ) ទៅឲ្យអ្នកទិញតាមផ្លូវតុលាការក៏ដោយ ក៏ម្ចាស់សិទ្ធិលើការបញ្ចាំចំពោះអចលនវត្ថុ (តតិយជន C) នៅតែអាចបន្តកាន់កាប់អចលនវត្ថុនោះ រហូតទទួលបានការសង ដដែល លើកលែងតែ សិទ្ធិនេះមិនអាចតតាំងចំពោះ ម្ចាស់បំណុលដែលមានអាទិភាពជាងខ្លួន (**CC#821**)។

ឧទាហរណ៍$_2$ ៖A (ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត) បានដាក់ពាក្យសុំរឹបអូសអចលនវត្ថុដែលបានចុះបញ្ជីក្រោមឈ្មោះ B (កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត) ដើម្បីលក់ប្តូរជាប្រាក់សម្រេចសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនដែលត្រូវបានធានាដោយប្រាតិភោគ (វិសាលភាពនៃហ៊ីប៉ូតែកដែលត្រូវបានធានាមានចំនួន ១០.០០០ ដុល្លារអាមេរិក) ជាអាទិ៍។ A យល់ថា អចលនវត្ថុ L ដែលមានអាគារជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់ B។ ប៉ុន្តែតាមពិត កម្មសិទ្ធិករនៃអាគារពិតប្រាកដគឺ C ដោយ C បានសាងសង់អាគារផ្អែកលើសិទ្ធិជួល។ ករណីនេះ តតិយជន C មានមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ពីព្រោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់កម្មសិទ្ធិនៃអាគារ

របស់ខ្លួន ដែលតម្រូវឲ្យដកចេញនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយផ្នែក(**CC#847**)។

គ.លំហូរនីតិវិធីនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន

១.សមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តី (CCP#365-2)

តតិយជនត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការអនុវត្តដែលក្លាយជាស្ថាប័នអនុវត្ត ឬ តុលាការដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅក្រោម (ស្ថាប័នអនុវត្ត) នោះស្ថិតនៅ។

២.ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី

ត្រូវកំណត់យកតាមប្រកាសលេខ៥៤កយប្រក/០៩ ទំព័រ១៨ និង១៩។

៣.ពាក្យបណ្តឹង

ជាគោលការណ៍ តុលាការអាចចេញសាលក្រមបានទាល់តែមានពាក្យបណ្តឹង និងការទាមទារ តុលាការមិនអាចចេញអ្វីហួសពីការទាមទាររបស់ភាគីនេះឡើយ(CCP#182-2)។

ពាក្យបណ្តឹងត្រូវតែគោរពតាម មាត្រា៧៥ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

<u>ខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទទាមទារឲ្យតុលាការចេញ</u> (CCP#75-2-ខ)

ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តក្នុងរឿងក្តី (បញ្ជាក់រឿងក្តីនៃសាលក្រមដែលបានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្ត) ចុះថ្ងៃខែឆ្នាំ លើទ្រព្យសម្បត្តិ (អត្តសញ្ញាណទ្រព្យសម្បត្តិ) <u>***មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត***</u>។

<u>អង្គហេតុចាំបាច់សម្រាប់បញ្ជាក់ការទាមទារ</u>

កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយផ្នែក ឬទាំងមូល គឺជាកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀតរបស់ដើមចោទ ដែលអាចរារាំងដល់ការធ្វើអនុប្បទាន ឬប្រគល់វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ។

<u>អង្គហេតុដែលជាមូលហេតុនៃការទាមទារ</u>(CCP#75-3)

1. ចុងចម្លើយ A បានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំ ទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដោយផ្អែកលើសាលក្រម (រឿងក្តីលេខ ចុះថ្ងៃទីខែឆ្នាំ.............របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ) ហើយតុលាការអនុវត្តបានរឹបអូសអចលនវត្ថុដែលបានរៀបរាប់ក្នុងបញ្ជីទ្រព្យទ្រព្យសម្បត្តិ។
2. ដើមចោទ C ជាកម្មសិទ្ធិករនៃទ្រព្យដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិ ។ (នៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងCត្រូវរៀបរាប់លម្អិតបន្ថែមទៀតអំពីរបៀបដែលគាត់បានទទួលកម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុនោះ)។

តើបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន មានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំដែរឬទេ?

៤.ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន មិនមានអានុភាពផ្អាកដោយស្វ័យប្រវត្តិនូវការអនុវត្ត

នោះទេ ហើយក៏មិនរារាំងការបន្តនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំដែរ ។ ក្នុងករណី តតិយជនបានដាក់បណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ដោយផ្អែកលើភាពជាម្ចាស់សិទ្ធិរបស់គាត់ ប៉ុន្តែនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតែបន្ត តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង?

ក្នុងករណីនេះ ការអនុវត្តដោយបង្ខំអាចត្រូវបានបញ្ចប់ មុនពេលសាលក្រមលើបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនបានចេញ ហើយបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនក្លាយជាគ្មានប្រយោជន៍។ដូច្នេះ ដើម្បីការពារតតិយជន ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានបង្កើតយន្តការសង្គ្រោះបឋមមួយ ដោយបានផ្ដល់នូវមធ្យោបាយ ឬវិធាននៃការផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំជាបណ្ដោះអាសន្ន តាមរយៈការសុំដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្ត (CCP#367)។ បើតតិយជនអាចធ្វើសេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីមូលហេតុនៃការតវ៉ា នោះតុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈដោយឲ្យដាក់ ឬមិនឲ្យដាក់ប្រាតិភោគ រហូតដល់ពេលចេញសាលក្រមចុងក្រោយ។ ក្នុងករណី តតិយជនដាក់ពាក្យសុំលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្ត បើតុលាការពិនិត្យឃើញថាមានសេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីមូលហេតុនៃការតវ៉ា និងមានលទ្ធភាពជាក់ស្ដែងក្នុងការដាក់ប្រាតិភោគ តុលាការនឹងចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យដាក់ប្រាតិភោគ និងប្រសិនបើ តតិយជនបានដាក់ប្រាតិភោគតាមខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យដាក់ប្រាតិភោគ តុលាការនឹងចេញដីកាសម្រេចលុបចោលនូវការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលបានធ្វើរួចហើយ។

និយាយជារួម តតិយជនអាចដាក់ពាក្យសុំផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំជាបណ្ដោះអាសន្នរួមគ្នាជាមួយនឹងបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនបាន ឬអាចដាក់ពាក្យសុំនោះបន្ទាប់ ឬក្រោយពីដាក់ពាក្យបណ្ដឹង មានន័យថាក្នុងអំឡុងពេលដែលបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនកំពុងចាត់ការ។ ប្រសិនបើ តតិយជនបានធ្វើសេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីកម្មសិទ្ធិ ជាអាទិ៍ របស់ខ្លួន បានជោគជ័យ តុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំជាបណ្ដោះអាសន្ន។ ដីកាសម្រេចនេះ ជាឯកសារនៃមាត្រា CCP#370-2-ក ហេតុនេះ បើតតិយជនដាក់ដីកាសម្រេចនេះទៅតុលាការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តនឹងផ្អាកការអនុវត្ត។ ប្រសិនបើតុលាការចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្ត តាមមាត្រា ៣៦៧-២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដីកាសម្រេចនេះ ជាឯកសារនៃមាត្រា CCP#370-1-ឆ ហេតុនេះ បើតតិយជនដាក់ដីកាសម្រេចនេះ ទៅតុលាការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តនឹងលុបចោលការអនុវត្ត។

ដូចបានឃើញខាងលើនេះ នៅពេលដែលមានការដាក់ពាក្យបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន មេធាវីគប្បីដាក់ពាក្យសុំឲ្យផ្អាកការអនុវត្ត ឬពាក្យសុំលុបចោលការអនុវត្ត ពីព្រោះបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន មិននាំឲ្យនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវបានផ្អាក ឬលុបចោលដោយស្វ័យប្រវត្តិ

នោះទេ ហេតុនេះ មេធាវី ត្រូវពិនិត្យចំណុចនេះដោយហ្មត់ចត់ រួមទាំងខ្លឹមសារនៃការស្នើសុំ។

ឃ.នីតិវិធីជំនុំជម្រះ

សម្រាប់នីតិវិធីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន គឺធ្វើដូចនីតិវិធីនៃការជម្រះក្តីលើកទី១ដែរ។ តុលាការដែលទទួលពាក្យបណ្តឹង ត្រូវពិនិត្យពាក្យបណ្តឹង។ តុលាការត្រូវ ធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល នីតិវិធីទាញហេតុផល និងប្រកាសសាលក្រម និងចេញសាលក្រមចុងក្រោយ។

ង.អានុភាពនៃសាលក្រម

ក្នុងករណី តុលាការទទួលស្គាល់ការទាមទាររបស់ដើមចោទ តុលាការត្រូវចេញសាលក្រម ដែលមានខ្លឹមសារថា ៖

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលធ្វើឡើងដោយចុងចម្លើយ A ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃអនុសារសាលក្រមដែលភ្ជាប់ជាមួយរូបមន្តអនុវត្តនៃរឿងក្តីលេខ....... ចុះថ្ងៃទីខែឆ្នាំរបស់តុលាការ.....ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានរៀបរាប់ក្នុងបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិ <u>*មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត*</u>។

តតិយជនដែលបានឈ្នះក្តី អាចលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ដោយដាក់លិខិតយថាភូតនៃឯកសារទាំងនេះ ទៅតុលាការអនុវត្ត (មាត្រា ៣៧០)។ សាលក្រម ឬសាលដីកាដែលដាក់ទៅតុលាការអនុវត្ត ជាទូទៅ ជាសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ (មាត្រា ១៩៣ និងមាត្រា ១៩៤) ឬត្រូវបានប្រកាសឲ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា ១៩៦) ដោយមិនតម្រូវឲ្យភ្ជាប់ជាមួយនឹងរូបមន្តអនុវត្តនោះទេ។

តើដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ (CCP#367) មានអានុភាពដល់ពេលណា បើសាលក្រមនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយត្រូវបានចេញតែមិនទាន់បានចូលជាស្ថាពរ?

បញ្ហានេះត្រូវដោះស្រាយតាម CCP#368

នៅក្នុងសាលក្រម ឬសាលដីកាចុងក្រោយ អំពីបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ឬបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន តុលាការដែលទទួលពាក្យបណ្តឹងអាចបង្គាប់អោយធ្វើការចាត់ចែងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ និង កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣៦៧ (ការសម្រេចសេចក្តីផ្អាកការអនុវត្តដោយការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារជាអាទ៍) នៃក្រមនេះ ឬអាចលុបចោល ឬផ្លាស់ប្តូរឬទទួលស្គាល់នូវសេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើរួច ហើយតាមបញ្ញត្តិនៃទី១ ឬកថាខណ្ឌទី២នោះបាន។ ការសម្រេចសេចក្តីនេះត្រូវមានអានុភាពចាប់ពីថ្ងៃដែលសាលក្រម ឬសាលដីកាចុងក្រោយអំពីបណ្តឹងដែលបាន

កំណាត់នៅក្នុងមាត្រាខាងលើនេះត្រូវបានប្រកាស។

ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ (CCP#367) ត្រូវបាត់បង់អានុភាពនៅពេលដែលតុលាការចេញសាលក្រមនៃបណ្ដឹតតវ៉ារបស់តតិយជន ជាហេតុនាំឲ្យការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវបានផ្អាក អាចចាប់ផ្ដើមអនុវត្តដោយបង្ខំឡើងវិញ មុនពេលដែលសាលក្រមនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជនចូលជាស្ថាពរ ហេតុនេះ ដើម្បីរារាំងនូវបញ្ហានេះ មាត្រា៣៦៨ នៃក្រមនីតិវិធីបានបញ្ញត្តិថា "**តុលាការអាចបង្គាប់ឲ្យធ្វើការចាត់ចែងអំពីដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ**"។ មានន័យថា នៅក្នុងសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ ក្រៅអំពីការសម្រេចទៅលើខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទទាមទារឲ្យតុលាការចេញ តុលាការត្រូវសម្រេចបន្ថែម ដែលមានខ្លឹមសារថា (១) ទទួលស្គាល់ដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬ (២) ផ្លាស់ប្ដូរដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬ(៣) លុបចោលដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ សេចក្ដីសម្រេចបន្ថែមនេះមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីតុលាការប្រកាសសាលក្រម។

ឧទាហរណ៍ ៖ តុលាការទទួលស្គាល់នូវការទាមទាររបស់ដើមចោទនៃបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ហេតុនេះ តុលាការត្រូវចេញសេចក្ដីសម្រេចដូចខាងក្រោម៖

១.ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលធ្វើឡើងដោយចុងចម្លើយដោយផ្អែកលើអនុសារៈសាលក្រម ដែលភ្ជាប់មកជាមួយរូបមន្តអនុវត្តចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិ (សំណុំរឿងលេខ ....ចុះថ្ងៃទីខែឆ្នាំ របស់តុលាការ........) មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត។

២.ទទួលស្គាល់ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ

៣.ប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីជាបន្ទុករបស់ចុងចម្លើយ

ជាធម្មតា សេចក្ដីសម្រេចទី១ មានអានុភាពអនុវត្ត លុះត្រាសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ប៉ុន្តែសេចក្ដីសម្រេចទី២ មានអានុភាពអនុវត្តភ្លាមៗ នៅពេលសាលក្រមត្រូវបានប្រកាស នេះជាចំណុចពិសេសនៃសេចក្ដីសម្រេចដែលទាក់ទងនឹងបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន។ ក្នុងករណីនេះ ទោះបីជាមានឧបាស្រ័យទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់អំពីសេចក្ដីសម្រេចនេះ ក៏ដោយ ការផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមរយៈដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតែបន្ត។ ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យតុលាការអនុវត្តបន្តផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំតាមខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចខាងលើ ភាគីឈ្នះក្ដី ត្រូវផ្ញើសេចក្ដីសម្រេចនោះទៅតុលាការអនុវត្ត។

ឧទាហរណ៍ ៖ C បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជនចំពោះ A ទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ និងបានដាក់ពាក្យសុំផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ តុលាការបានចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ C បានដាក់ដីកាសម្រេចនេះទៅតុលាការអនុវត្ត ហើយតុលាការអនុវត្តផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ បន្ទាប់ពីនោះ C បានឈ្នះបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន។ ក្នុងករណីនេះសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវចេញដីកាសម្រេចទទួលស្គាល់ "ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះរឿងក្តីលេខ.... ចុះថ្ងៃទីខែឆ្នាំរបស់ឈ្មោះតុលាការ" នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់នៃសាលក្រម។ ពេលដែល C បានដាក់សាលក្រមនេះទៅតុលាការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តនឹងបន្តផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើ បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន មិនទទួលបានជោគជ័យ តុលាការនឹងចេញសាលក្រមដែលមានខ្លឹមសារ ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

១.អនុញ្ញាតឲ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ

២.លុបចោលដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ

៣.ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់ដើមចោទ

ឧទាហរណ៍ ៖ C បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជនចំពោះ A ទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ និងដាក់ពាក្យសុំផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ តុលាការបានចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ C បានដាក់ដីកាសម្រេចនេះទៅតុលាការអនុវត្ត ហើយតុលាការអនុវត្តផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ បន្ទាប់មក C បានចាញ់ក្តី ក្នុងបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន។ ក្នុងករណីនេះសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវបង្គាប់ "លុបចោលដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ននៃរឿងក្តីអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ.... ចុះថ្ងៃទីខែឆ្នាំរបស់ឈ្មោះតុលាការ" នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់។ នៅពេល A ដាក់សាលក្រមនេះទៅតុលាការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តត្រូវបន្តការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

សាលក្រមនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ជាសាលក្រមដែលមានគោលបំណងរំលត់អានុភាពអនុវត្តនៃការអនុវត្តជាក់លាក់ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងលើកម្មវត្ថុជាក់លាក់ ដោយធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទំនាក់ទំនងគតិយុត្តនៃច្បាប់នីតិវិធី ហេតុនេះសាលក្រមនៃបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជនជាសាលក្រមនៃការបង្កើត កែប្រែ រំលត់ទំនាក់ទំនងគតិយុត្ត។ ប៉ុន្តែមិនមែនជាសាលក្រមនៃការកំណត់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទាររបស់ដើមចោទនោះទេ ពីព្រោះខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់ គឺមិនបានទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ដើមចោទ ឬបដិសេធសិទ្ធិរបស់ចុងចម្លើយនោះទេ ប៉ុន្តែធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ថាតើការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះ

ទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវឬទេ ថាតើជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល? ថាតើគប្បីអនុញ្ញាតសម្រេចសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុលឬទេ បើការពិតទ្រព្យសម្បត្តិនោះជារបស់តតិយជន ជាអាទិ៍។

ភាពខុសគ្នារវាងបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន(CCP#365)**និងការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត**(CCP#344)

មាត្រា ៣៤៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានកំណត់ថា ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត គឺជាវិធីឧបាស្រ័យមួយដែលទាមទារឲ្យតុលាការអនុវត្ត ឬសាលាដំបូង កែតម្រូវនូវការចាត់ចែងការអនុវត្តដែលមិនអាចប្តឹងជំទាស់បាន។

<u>មូលហេតុនៃការដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត</u>៖ អ្នកតវ៉ាអះអាងថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំ នោះខុសច្បាប់។

ចំពោះអំឡុងពេលសម្រាប់ធ្វើការតវ៉ាគឺមិនត្រូវបានកំណត់ឡើយ មានន័យថា អ្នកតវ៉ាអាចធ្វើការតវ៉ានៅពេលណាក៏បាន។ ប៉ុន្តែ អ្នកតវ៉ាត្រូវធ្វើនៅពេលមានផលប្រយោជន៍ក្នុងការតវ៉ា និងនៅមុនពេលបញ្ចប់នៃនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ។

មានការកម្រិតនូវសិទ្ធិក្នុងការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្តនេះ គឺមានតែការចាត់ចែងអនុវត្តណាដែលមិនអាចប្តឹងជំទាស់បាន ទើបមានសិទ្ធិអាចប្តឹងតវ៉ាបាន។

<u>អ្នកដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត</u> ៖ បុគ្គលដែលអាចដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការនុវត្តបាន គឺអ្នកខូចខាតផលប្រយោជន៍ ដោយសារការចាត់ចែងខុសច្បាប់ ឬដោយសារការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការអនុវត្ត។ ហេតុនេះ អ្នកដែលខូចផលប្រយោជន៍ ដោយសារការយឺតយ៉ាវ ឬធ្វេសប្រហែស គឺមិនត្រឹមតែជា (១) ម្ចាស់បំណុលដែលបានដាក់ពាក្យសុំឲ្យអនុវត្ត ឬ (២)កូនបំណុលដែលត្រូវបានទាមទារឲ្យអនុវត្តប៉ុណ្ណោះទេ នៅអាចមាន(៣)តតិយជនផ្សេងទៀត ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ទាំងអស់នេះ។

<u>ទីកន្លែងដែលត្រូវដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត</u>៖ (សមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខ មានចែងក្នុងមាត្រា ៣៤៦)។ តាមមាត្រា ៣៤៤ នៃក្រមនីតិវិធី (១) ការតវ៉ាចំពោះការចាត់ចែងអនុវត្តដោយតុលាការអនុវត្ត គឺត្រូវធ្វើទៅតុលាការអនុវត្ត (២)ការតវ៉ាចំពោះការចាត់ចែងដោយអាជ្ញាសាលាគឺត្រូវធ្វើ ទៅសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះស្ថិតនៅ។

<u>ការបង់ពន្ធ</u>៖ ចំពោះពន្ធក្នុងការដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត គឺ៥.០០០រៀល (យោងប្រកាសស្តីការកែសម្រួល លេខ ៥៤ កយប្រក/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩)

<u>អានុភាពនៃការដាក់ពាក្យសុំ</u>៖ នៅពេលមានការដាក់ពាក្យតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត ការតវ៉ានោះមិនមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំជាស្វ័យប្រវត្តិឡើយ (CCP#343-2)។ អ្នកដាក់

ពាក្យសុំ គប្បីដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្ត ឬលុបចោលការអនុវត្តបន្ថែមទៀត។ នៅពេលមានពាក្យសុំបែបនេះ តុលាការអនុវត្តអាចចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកអានុភាពនៃដីកាសម្រេចដើម ដោយដាក់ប្រាតិភោគ ឬមិនឲ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬបង្គាប់ឲ្យផ្អាកនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយផ្នែក ឬទាំងមូល ដោយដាក់ប្រាតិភោគ ឬមិនឲ្យដាក់ប្រាតិភោគ។

<u>ការសម្រេចសេចក្ដីលើពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត៖</u> នៅក្រោយពេលទទួលបានពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្ត ឬសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅត្រូវសម្រេចសេចក្ដីដោយចេញដីកាសម្រេច។ ដីកាសម្រេចនេះមិនអាចប្ដឹងជំទាស់បានឡើយ (CCP#259)។

ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចលើពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត អាចជាការទទួលស្គាល់ពាក្យសុំតវ៉ា ឬការលើកចោលពាក្យសុំតវ៉ា។

ភាពខុសប្លែកគ្នារវាងបណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន និងការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត

ការប្រៀបធៀបចំណុចខុសគ្នារវាង CCP#365 និង CCP#344	
CCP#365	CCP#344
១.លក្ខខណ្ឌ ៖ បណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន គឺត្រូវបានធ្វើឡើងដោយតតិយជន ដែលអាចទទួលរងនូវផលប៉ះពាល់ដោយសារការអនុវត្តរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត ដែលត្រូវបានយល់ថាជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលខុសត្រូវរបស់កូនបំណុល ប៉ុន្តែការពិត ជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់តតិយជនមួយផ្នែក ឬទាំងមូល។	១.លក្ខខណ្ឌ ៖ ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត អាចធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុល ឬតតិយជនដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ ដោយសារការអនុវត្តខុសនីតិវិធីច្បាប់។
២.ការបង់ពន្ធដាក់ពាក្យសុំ ៖ អាស្រ័យទៅលើកម្មវត្ថុនៃការទាមទាររបស់តតិយជន។ កម្មវត្ថុនៃការទាមទារ ក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការគណនាមានចំនួនតែ ១/២ ប៉ុណ្ណោះ។	២.ការបង់ពន្ធដាក់ពាក្យសុំ ៖ បង់តែ ៥.០០០ (ប្រាំពាន់រៀល)
៣.ទម្រង់នៃការអនុវត្តសិទ្ធិ ៖ ពាក្យបណ្ដឹង	៣.ទម្រង់នៃការអនុវត្តសិទ្ធិ ៖ ពាក្យសុំ
៤.ដំណើរការនៃនីតិវិធី ៖ នីតិវិធីត្រៀម នីតិវិធីទាញហេតុផល ប្រកាសសាលក្រម និងចេញសាលក្រម បើមិនសុខចិត្ត អាចប្ដឹងឧទ្ធរណ៍។	៤.ដំណើរការនៃនីតិវិធី ៖ សាកសួរ ឬមិនសាកសួរ បន្ទាប់មកចេញដីកាសម្រេច ហើយដីកាសម្រេចនេះមិនអាចប្ដឹងជំទាស់នោះទេ។

៥.ខ្លឹមសារនៃការទាមទារ ៖ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលចុងចម្លើយAបានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តក្នុងរឿងក្តី (បញ្ជាក់រឿងក្តីនៃសាលក្រមដែលបានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្ត) ចុះថ្ងៃខែឆ្នាំ លើទ្រព្យសម្បត្តិ (អត្តសញ្ញាណទ្រព្យសម្បត្តិ) មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត។	៥.ខ្លឹមសារនៃការទាមទារ ៖ លុបចោល ឬកែប្រែការអនុវត្តរបស់ស្ថាប័នអនុវត្ត ពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត។

ករណីសិក្សាទី១

A បានប្តឹង B ដោយទាមទារឲ្យ B ប្រគល់ដី និងផ្ទេរការចុះបញ្ជីដោយផ្អែកលើកម្មសិទ្ធិដែលទទួលបានតាមរយៈកិច្ចសន្យាទិញលក់។ ដំណើរការក្តីបានបន្តជាលំដាប់រហូតដល់តុលាការកំពូល ហើយសាលដីកាបានចូលជាស្ថាពរ ដែលមានខ្លឹមសារដូចការទាមទាររបស់ A។ A បានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកលើសាលដីកាស្ថាពរ តាមរយៈការទាមទារឲ្យប្រគល់ ទៅអាជ្ញាសាលានៃទីតាំងដែលអចលនវត្ថុនោះស្ថិតនៅ។ នៅពេលអាជ្ញាសាលា ចុះទៅអនុវត្ត មិនឃើញវត្តមានរបស់ B នោះទេ ប៉ុន្តែបែរជាឃើញវត្តមានរបស់ C។

C អះអាងថាដីនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន C មិនប្រគល់ដីនេះឲ្យទៅ A នោះទេ ហេតុនេះអាជ្ញាសាលាក៏បានធ្វើកំណត់ហេតុដែលមានខ្លឹមសារថាមិនអាចអនុវត្តបានពីព្រោះមានការតវ៉ារបស់តតិយជន ហើយបុគ្គលនោះគ្មានឈ្មោះក្នុងលិខិតសាលដីកានោះទេ។

C អះអាងថាដីដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដែលទទួលបានតាមរយៈការទិញលក់ និងបានចុះបញ្ជី។

១.តើ C ត្រូវសរសេរពាក្យបណ្តឹងដូចម្តេច? តើត្រូវបង់ពន្ធដាក់ពាក្យសុំចំនួនប៉ុន្មាន?

២.តើពាក្យបណ្តឹងនេះត្រូវដាក់នៅតុលាការណា? ហេតុអ្វី?

៣.តើនៅពេលបណ្តឹងត្រូវបានដាក់នីតិវិធីអនុវត្តត្រូវបញ្ឈប់ឬទេ? ហេតុអ្វី? បើនៅបន្តតើត្រូវធ្វើដូចម្តេច?

៤.តើតុលាការត្រូវដោះស្រាយដូចម្តេច?

ករណីសិក្សាទី២

A បានដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារលើដីរបស់ B តាមរយៈការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន។បន្ទាប់មក តុលាការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារតាមការស្នើសុំ ហើយ A បានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។ តុលាការបានអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សា

ការពារ ដោយបានធ្វើលិខិតផ្ទុកផ្ដាក់ចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្នទៅអង្គភាពសុរិយោដី។ បន្ទាប់មក C បានដឹងអំពីការណ៍នេះ និងបានតវ៉ាចំពោះការរឹបអូសដីរបស់ខ្លួន។

C អះអាងថាដីដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដែលទទួលបានតាមរយៈការទិញលក់ និងបានចុះបញ្ជី។ C មកសុំយោបល់អ្នកដែលជាមេធាវី។

១.តើ C ត្រូវសរសេរពាក្យបណ្ដឹងដូចម្ដេច? តើត្រូវបង់ពន្ធដាក់ពាក្យសុំចំនួនប៉ុន្មាន?

២.តើពាក្យបណ្ដឹងនេះត្រូវដាក់នៅតុលាការណា?

៣.តើនៅពេលបណ្ដឹងត្រូវបានដាក់នីតិវិធីអនុវត្តត្រូវបញ្ឈប់ឬទេ? បើនៅបន្ត តើត្រូវធ្វើដូចម្ដេច?

៤.តើតុលាការត្រូវដោះស្រាយដូចម្ដេច?

ករណីសិក្សាទី៣

A បានដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារលើចលនវត្ថុរបស់ B ជាគ្រឿងសង្ហារឹម កុំព្យូទ័រ និងគ្រឿងអលង្ការ តាមរយៈការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន។ បន្ទាប់មក តុលាការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារតាមការស្នើសុំ ហើយ A បានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។ អាជ្ញាសាលាបានអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ដោយចុះទៅទីតាំងដែលចលនវត្ថុទាំងនោះស្ថិតនៅ។ក្នុងចំណោមចលនវត្ថុទាំងនោះ មានកុំព្យូទ័ររបស់ C បន្ទាប់មក C បានដឹងអំពីការណ៍នេះ និងបានតវ៉ាចំពោះការរឹបអូសកុំព្យូទ័ររបស់ខ្លួន។

C អះអាងថាកុំព្យូទ័រដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដែលទទួលបានតាមរយៈការទិញលក់ និងបានយកទៅផ្ញើនៅ B ។ C មកសុំយោបល់អ្នកដែលជាមេធាវី។

១.តើ C ត្រូវសរសេរពាក្យបណ្ដឹងដូចម្ដេច? តើត្រូវបង់ពន្ធដាក់ពាក្យសុំចំនួនប៉ុន្មាន?

២.តើពាក្យបណ្ដឹងនេះត្រូវដាក់នៅតុលាការណា?

៣.តើនៅពេលបណ្ដឹងត្រូវបានដាក់នីតិវិធីអនុវត្តត្រូវបញ្ឈប់ឬទេ? បើនៅបន្ត តើត្រូវធ្វើដូចម្ដេច?

៤.តើតុលាការត្រូវដោះស្រាយដូចម្ដេច?

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

<u>ពាក្យបណ្ដឹង</u>

ដើមចោទ ៖ ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ "ដើមចោទ" ៖ មេធាវី P ជាមេធាវីនៃក្រុមហ៊ុនមេធាវី................... ដែលមានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅ...។

ចុងចម្លើយ ៖ ឈ្មោះ A ភេទស្រី អាយុ ៣០ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១០ ផ្លូវលេខ ៣១០ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៥ រាជធានីភ្នំពេញ។

<u>សូមគោរពជូន</u>

ឯកឧត្តមប្រធានសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ក. ខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទទាមទារឲ្យតុលាការចេញ

១. ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្ដី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៥ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត

២. ប្រាក់ប្រដាបក្ដីជាបន្ទុករបស់ A

ខ.អង្គហេតុចាំបាច់ និងអង្គហេតុដែលជាមូលហេតុនៃការទាមទារ

ខ-១. ការចាប់ផ្ដើមនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ (ឬនីតិវិធីនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ)

-

ខ-២. កម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀតរបស់ដើមចោទដែលរាំងស្ទះការធ្វើអនុប្បទាន ឬ ការប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិ

-

គ-ភស្តុតាង

-

-

-

សេចក្តីដូចជម្រាបជូនខាងលើ សូម **ឯកឧត្តមប្រធាន** មេត្តាសម្រេច តាមការស្នើសុំដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម **ឯកឧត្តមប្រធាន** ទទួលនូវសេចក្តីគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះ លេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

សូមគោរពជូន

លោក W ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ ៖ សំណើសុំផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈ ដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញរាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២។

យោង ៖-មាត្រា ៣៦៧ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩០ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

សេចក្តីដូចមានកំណត់ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំបាទ សូមជម្រាបជូន **ឯកឧត្តមប្រធាន** មេត្តាជ្រាបថា ៖ ....

....

....

ក-ដំណើររឿង

-

-

-

ខ-មូលហេតុនៃការតវ៉ា

-

-

-

គ-សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង

-

-

-

សេចក្តីដូចជម្រាបជូនខាងលើ សូម **ឯកឧត្តមប្រធាន** មេត្តាសម្រេច តាមការស្នើសុំដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម **ឯកឧត្តមប្រធាន** ទទួលនូវសេចក្តីគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

ស្នាមម្រាមដៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩០ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

-ដីកាសម្រេចលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៨

ដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ

យើង W ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញមាត្រា ៣៦៧ និងមាត្រា ៣៦៨ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញពាក្យសុំរបស់ C ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

ដើមចោទ ៖ ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះ លេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

ចុងចម្លើយ ៖ ឈ្មោះ A ភេទស្រី អាយុ ៣០ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១០ ផ្លូវលេខ ៣១០ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៥ រាជធានីភ្នំពេញ។

ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចដែលដើមចោទ (C) ទាមទារឲ្យតុលាការចេញ

សុំផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញរាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២។

ក-ដំណើររឿង

-

-

-

ខ-មូលហេតុនៃការតវ៉ា

-

-

-

គ-សេចក្តីបញ្ជាក់ជំបូង

-

-

-

សំអាងហេតុ

-

-

-

សេចក្ដីសម្រេចបញ្ចប់

ផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈ ដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារ សាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់ បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញរាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២ រហូតដល់ពេលតុលាការនៃបណ្ដឹងអង្គសេចក្ដីធ្វើការសម្រេចអំពីការលុបចោល ឬ ផ្លាស់ប្តូរ ឬទទួលស្គាល់ការអនុវត្ត។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៨

ចៅក្រម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

<u>ពាក្យសុំឲ្យលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយបង្ខំ</u>

ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះ លេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

<u>សូមគោរពជូន</u>

លោក W ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

<u>កម្មវត្ថុ</u> ៖ សំណើសុំផ្អាក និងលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២។

<u>យោង</u> ៖-មាត្រា ៣៦៧ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩០ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

សេចក្តីដូចមានកំណត់ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំបាទ សូមជម្រាបជូន **ឯកឧត្តមប្រធាន** មេត្តាជ្រាបថា ៖ ....

....

....

ក-ដំណើររឿង

-

-

-

ខ-មូលហេតុនៃការតវ៉ា

-

-

-

គ-សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង

-

-

-

សេចក្ដីដូចជម្រាបជូនខាងលើ សូម **ឯកឧត្ដមប្រធាន** មេត្តាសម្រេច តាមការស្នើសុំដោយក្ដីអនុគ្រោះ។

សូម **ឯកឧត្ដមប្រធាន** ទទួលនូវសេចក្ដីគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

ស្នាមម្រាមដៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩០ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

-ដីកាសម្រេចលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៨

ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យដាក់ប្រាតិភោគ

យើង W ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញមាត្រា ៣៦៧ និងមាត្រា ៣៦៨ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញពាក្យសុំរបស់ C ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

ដើមចោទ ៖ ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះ លេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

ចុងចម្លើយ ៖ ឈ្មោះ A ភេទស្រី អាយុ ៣០ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១០ ផ្លូវលេខ ៣១០ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៥ រាជធានីភ្នំពេញ។

ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចដែលដើមចោទ (C) ទាមទារឲ្យតុលាការចេញ

សុំផ្អាក និងលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញរាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២។

ក-ដំណើររឿង

-

-

-

ខ-មូលហេតុនៃការតវ៉ា

-

-

-

គ-សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង

-

-

-

សំអាងហេតុ

-

-

-

សេចក្តីសម្រេចបញ្ចាប់

បង្គាប់ឲ្យដើមចោទ C ដាក់ប្រាតិភោគ ជាមូលប្បទានបត្រដែលមានទឹកប្រាក់ចំនួន ៥០ (ហាសិប) ម៉ឺន ដុល្លារអាមេរិក មកសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ឲ្យបានមុនថ្ងៃទី ១៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៨។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៨

ចៅក្រម

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩០ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨
-ដីកាសម្រេចលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៨

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ដីកាសម្រេចលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

យើង W ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញមាត្រា ៣៦៧ និងមាត្រា ៣៦៨ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញពាក្យសុំរបស់ C ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

ដើមចោទ ៖ ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះ លេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

ចុងចម្លើយ ៖ ឈ្មោះ A ភេទស្រី អាយុ ៣០ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១០ ផ្លូវលេខ ៣១០ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៥ រាជធានីភ្នំពេញ។

ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចដែលដើមចោទ (C) ទាមទារឲ្យតុលាការចេញ

សុំផ្អាក និងលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញរាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២។

ក-ដំណើររឿង

-

-

-

ខ-មូលហេតុនៃការតវ៉ា

-

-

-

គ-សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង

-

-

-

សំអាងហេតុ

-

-

-

សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់

១.ផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញរាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២។

២.លុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលតុលាការអនុវត្តបានធ្វើកន្លងមក។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៨

ចៅក្រម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

<u>លិខិតប្រគល់</u>

ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះ លេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

<u>សូមគោរពជូន</u>

លោក V ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

<u>កម្មវត្ថុ</u> ៖ សុំប្រគល់ដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

<u>យោង</u> ៖-មាត្រា ៣៧០ កថាខណ្ឌទី ២ ចំណុច "ក" នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥

-ដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៨

សេចក្តីដូចមានកំណត់ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំបាទ សូមជម្រាបជូន **លោកចៅក្រម** មេត្តាជ្រាបថា ៖ ....

....

....

....

....

សេចក្តីដូចជម្រាបជូនខាងលើ សូម **លោកចៅក្រម** មេត្តាសម្រេច តាមការស្នើសុំដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម **លោកចៅក្រម** ទទួលនូវសេចក្តីគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨

ស្នាមម្រាមដៃ

C

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩០ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨

-សាលក្រមលេខ ៥៣ "ធ" ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥

<u>សាលក្រម</u>

ក្នុងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

យើង W ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានបញ្ចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់នៅថ្ងៃទី០៣ឧសភា២០១៨

-បានឃើញមាត្រា ៣៦៥ និងមាត្រា ៧៥ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-បានឃើញមាត្រា ១៥៥ និងមាត្រា ១៥៩ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី

-បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៨ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដើមចោទ ៖ ឈ្មោះ C ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះ លេខ ១២ ផ្លូវលំ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៤ រាជធានីភ្នំពេញ។

ចុងចម្លើយ ៖ ឈ្មោះ A ភេទស្រី អាយុ ៣០ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១០ ផ្លូវលេខ ៣១០ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៥ រាជធានីភ្នំពេញ។

អង្គហេតុ និងចំណុចវិវាទ

ក.ខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទទាមទារឲ្យតុលាការចេញ

១. ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត។

២. ប្រាក់ប្រដាបក្តីជាបន្ទុករបស់ A។

ខ. ដំណើររឿងក្តី និងចំណុចវិវាទ

ខ.១ ការសង្ខេបរឿងក្តី

-

-

ខ.២ អង្គហេតុដែលគ្មានវិវាទ

-

-

ខ.៣ ចំណុចវិវាទ

ខ.៣.១ តើដើមចោទមានកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀតដែលអាចនាំឲ្យរាំងស្ទះ ឬអនុប្បទានដល់កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តឬទេ?

ខ.៣.២ តើ

ខ.៤. ការអះអាងរបស់ភាគីស្តីពីចំណុចវិវាទ

ខ.៤.១. ចំណុចវិវាទទី១

-ការអះអាងរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិឲ្យដើមចោទ C

-

-ការអះអាងរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិឲ្យចុងចម្លើយ A

-

ខ.៤.២. ចំណុចវិវាទទី២

-ការអះអាងរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិឲ្យចុងចម្លើយ A

-

-ការអះអាងរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិឲ្យដើមចោទ C

-

សំអាងហេតុ

ក. ស្តីពីចំណុចវិវាទទី១

ក.១. អង្គហេតុដែលគ្មានវិវាទ ហើយត្រូវបានទទួលស្គាល់

-

-

ក.២. ការវិនិច្ឆ័យអំពីចំណុចវិវាទ

-

-

ខ. ស្តីពីចំណុចវិវាទទី២

ខ.១. អង្គហេតុដែលគ្មានវិវាទ ហើយត្រូវបានទទួលស្គាល់

-

-

ខ.២. ការវិនិច្ឆ័យអំពីចំណុចវិវាទ

-

-

គ.សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

-

-

ជាសរុប តុលាការនឹងសម្រេចរឿងក្តីបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជននេះ ដូចខាងក្រោម ៖

សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់

១. ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលចុងចម្លើយ A បានដាក់ ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រម ដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្តី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត

២. ទទួលស្គាល់ដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៨ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

៣. ប្រាក់ប្រដាបក្តីជាបន្ទុករបស់ A

សាលក្រមនេះ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និងត្រូវបានសម្រេចដោយប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨ ចំពោះមុខដើមចោទនិងចុងចម្លើយ។

ទុកសិទ្ធិឲ្យប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងអំឡុងពេល ០១ (មួយ) ខែ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីសាលក្រមនេះ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨

ចៅក្រម

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-សំណុំរឿងអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៦-វិច្ឆិកា-២០១៥
-ដីកាសម្រេចលេខ ០៦ ចុះថ្ងៃទី ២៧-ឧសភា-២០១៨

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ដីកាសម្រេចលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

យើង V ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញមាត្រា ៣៧០ និងមាត្រា ៣៩៥ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-បានឃើញសំណុំរឿងអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ០៣ចុះថ្ងៃទី០៦វិច្ឆិកា ២០១៥ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីស្ថាពរលេខ ៥៣ "ឆ" ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ៖ ឈ្មោះ A ភេទស្រី អាយុ ៣០ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១០ ផ្លូវលេខ ៣១០ ក្រុម ១ ភូមិ ២ សង្កាត់ ៣ ខណ្ឌ ៥ រាជធានីភ្នំពេញ។

កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ៖ ឈ្មោះ B ភេទប្រុស អាយុ ៣៦ ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ១៥ ផ្លូវលេខ ១០៤ ក្រុម ៣ ភូមិ ៤ សង្កាត់ ៥ ខណ្ឌ ១ រាជធានីភ្នំពេញ។

សំអាងហេតុ

-

-

សេចក្ដីសម្រេចបញ្ចប់

លុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត A ដែលត្រូវបានដាក់ដោយផ្អែកលើអនុសារសាលក្រមដែលមានរូបមន្តអនុវត្តចំពោះ B ក្នុងរឿងក្ដី (សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ១០ ចុះថ្ងៃទី១០ កញ្ញា ២០១៥) លើអចលនវត្ថុជាដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ០៣ ផ្លូវលេខ ០៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញរាជធានីភ្នំពេញ ដោយមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ២៣១២។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨

ចៅក្រម